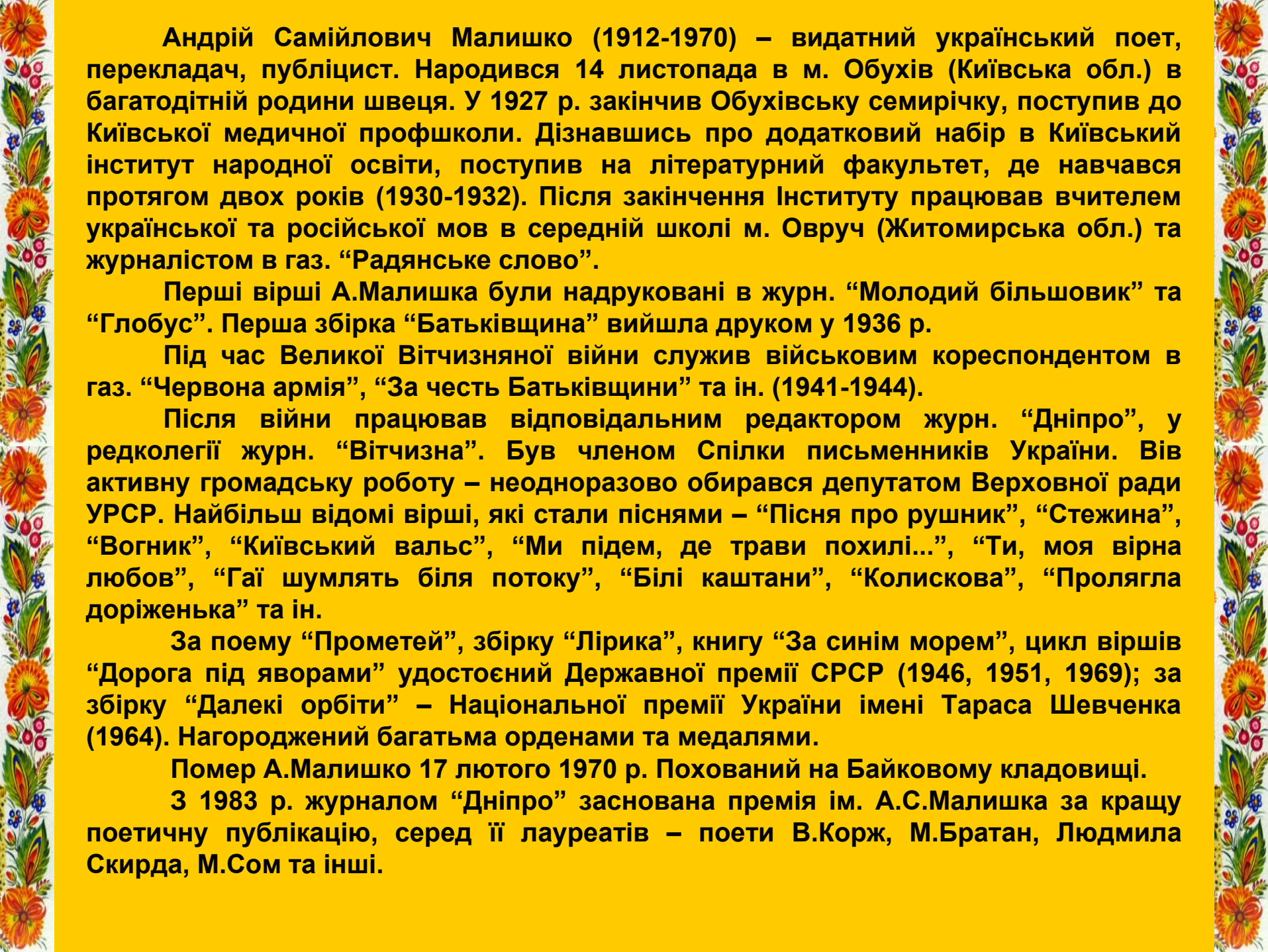


*Державна архівна служба України
Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України*



Документальна виставка, присвячена 100-річчю від дня народження видатного українського поета Андрія Самійловича Малишка (1912-1970)



Андрій Самійлович Малишко (1912-1970) – видатний український поет, перекладач, публіцист. Народився 14 листопада в м. Обухів (Київська обл.) в багатодітній родині швеця. У 1927 р. закінчив Обухівську семирічку, поступив до Київської медичної профшколи. Дізнавшись про додатковий набір в Київський інститут народної освіти, поступив на літературний факультет, де навчався протягом двох років (1930-1932). Після закінчення Інституту працював вчителем української та російської мов в середній школі м. Овруч (Житомирська обл.) та журналістом в газ. “Радянське слово”.

Перші вірші А.Малишка були надруковані в журн. “Молодий більшовик” та “Глобус”. Перша збірка “Батьківщина” вийшла друком у 1936 р.

Під час Великої Вітчизняної війни служив військовим кореспондентом в газ. “Червона армія”, “За честь Батьківщини” та ін. (1941-1944).

Після війни працював відповідальним редактором журн. “Дніпро”, у редколегії журн. “Вітчизна”. Був членом Спілки письменників України. Вів активну громадську роботу – неодноразово обирався депутатом Верховної ради УРСР. Найбільш відомі вірші, які стали піснями – “Пісня про рушник”, “Стежина”, “Вогник”, “Київський вальс”, “Ми підем, де трави похилі...”, “Ти, моя вірна любов”, “Гаї шумлять біля потоку”, “Білі каштани”, “Колискова”, “Пролягла доріженька” та ін.

За поему “Прометей”, збірку “Лірика”, книгу “За синім морем”, цикл віршів “Дорога під яворами” удостоєний Державної премії СРСР (1946, 1951, 1969); за збірку “Далекі орбіти” – Національної премії України імені Тараса Шевченка (1964). Нагороджений багатьма орденами та медалями.

Помер А.Малишко 17 лютого 1970 р. Похований на Байковому кладовищі.

З 1983 р. журналом “Дніпро” заснована премія ім. А.С.Малишка за кращу поетичну публікацію, серед її лауреатів – поети В.Корж, М.Братан, Людмила Скирда, М.Сом та інші.



**А.Малишко та І.Галаган (шкільний товариш?).
26 травня 1928 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 2, од. зб. 30, арк. 2**

**Фото із шкільними товаришами.
26 травня 1928 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 2, од. зб. 30, арк. 1**





Фото з другом (?). 1930-і р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 517, оп. 2, од. зб. 699, арк. 14

Облікова книжка студента Київського інституту
народної освіти. 1930 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 3, од. зб. 61, арк. 1-3

1

3

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НАРОДНОЇ ОСВІТИ.

Облікова книжка ч 75

Факультет *Соц. вихов.*

Відділ *Шкільний*

Підвідділ *літературний*

Прізвище *Малишко*

Ім'я *Андрій*

По батькові *Савицькович*

Рік вступу *весна 1930 року*

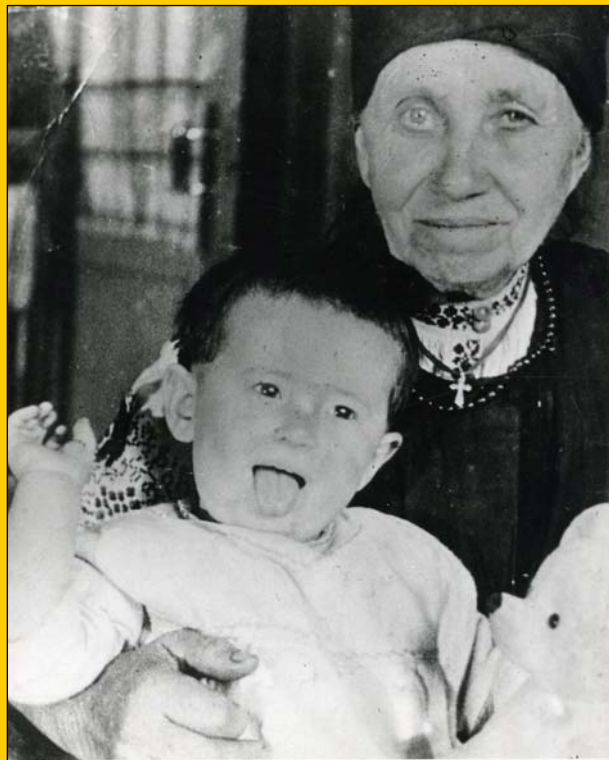
Ч студ. книжки

Декан

1 Секрет. студ. справа *Ю. Фелікс*

2

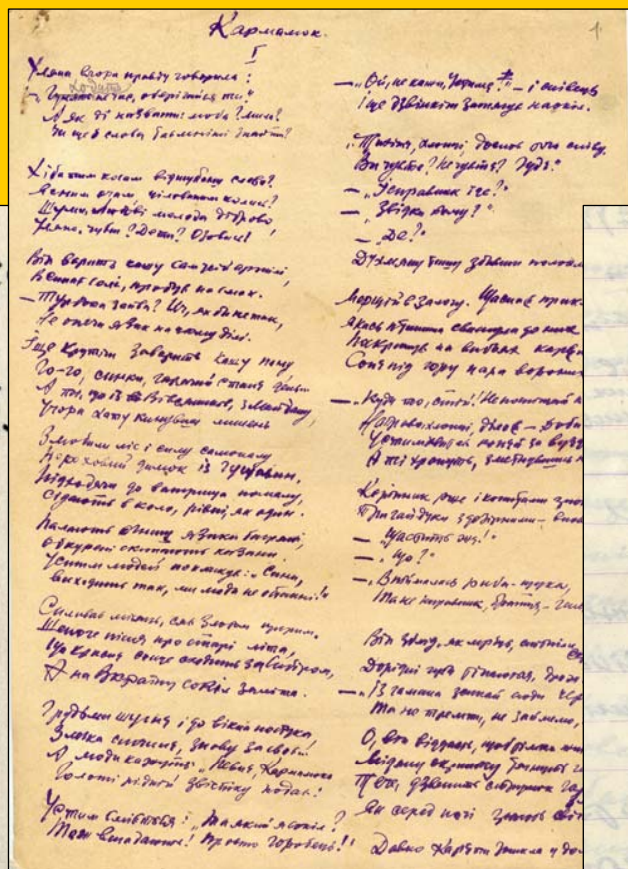
П.Усенко – редактор «Літературної газети», А.Малишко - заввідділом поезії.
1938 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 593, оп. 1,
од. зб. 526, арк. 8



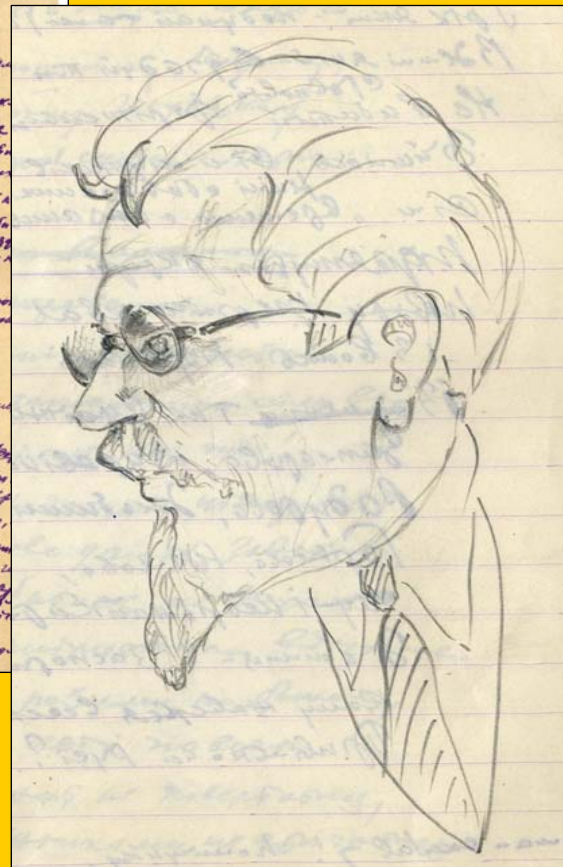
Євгенія Остапівна (Ївга Базилиха,
мати А.Малишка) з онукою Валентиною
(донька А.Малишка). 1940-і рр. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 878, оп. 1, од. зб. 354, арк. 12



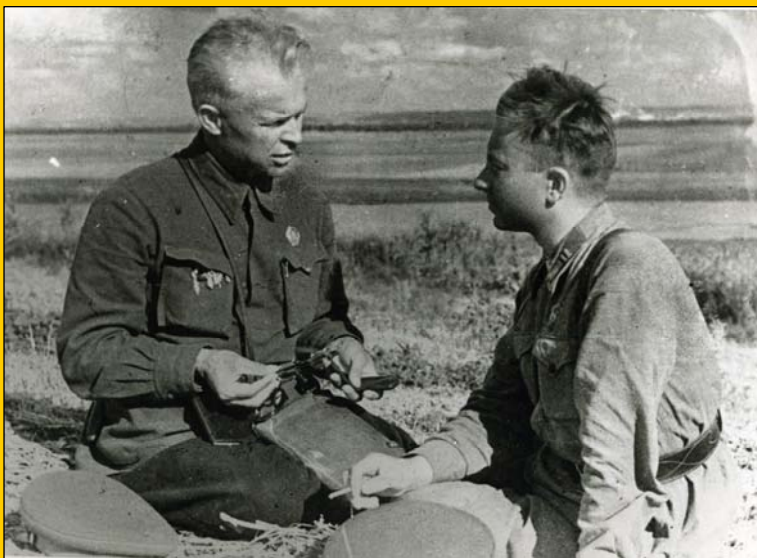
Фоторепродукція обкладинки книжки.
1939 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 617, оп. 1,
од. зб. 93, арк. 4



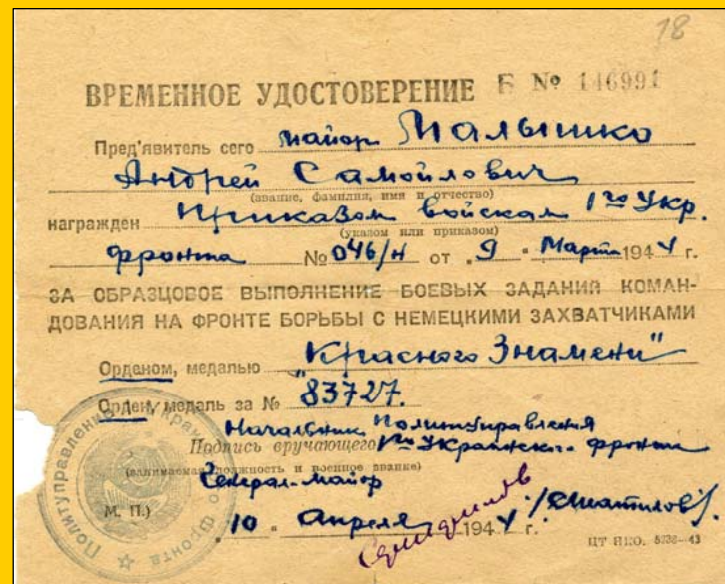
«Кармалюк». Поема.
Варіанти. Рукопис.
1940 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22,
оп. 1, од. зб. 27, арк. 1



Малишко А. М. Коцюбинський (?).
Начерк. Олів. 1936 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 1,
од. зб. 4, арк. 65



О.Довженко та А.Малишко. 1943 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 2,
од. зб. 32, арк. 1



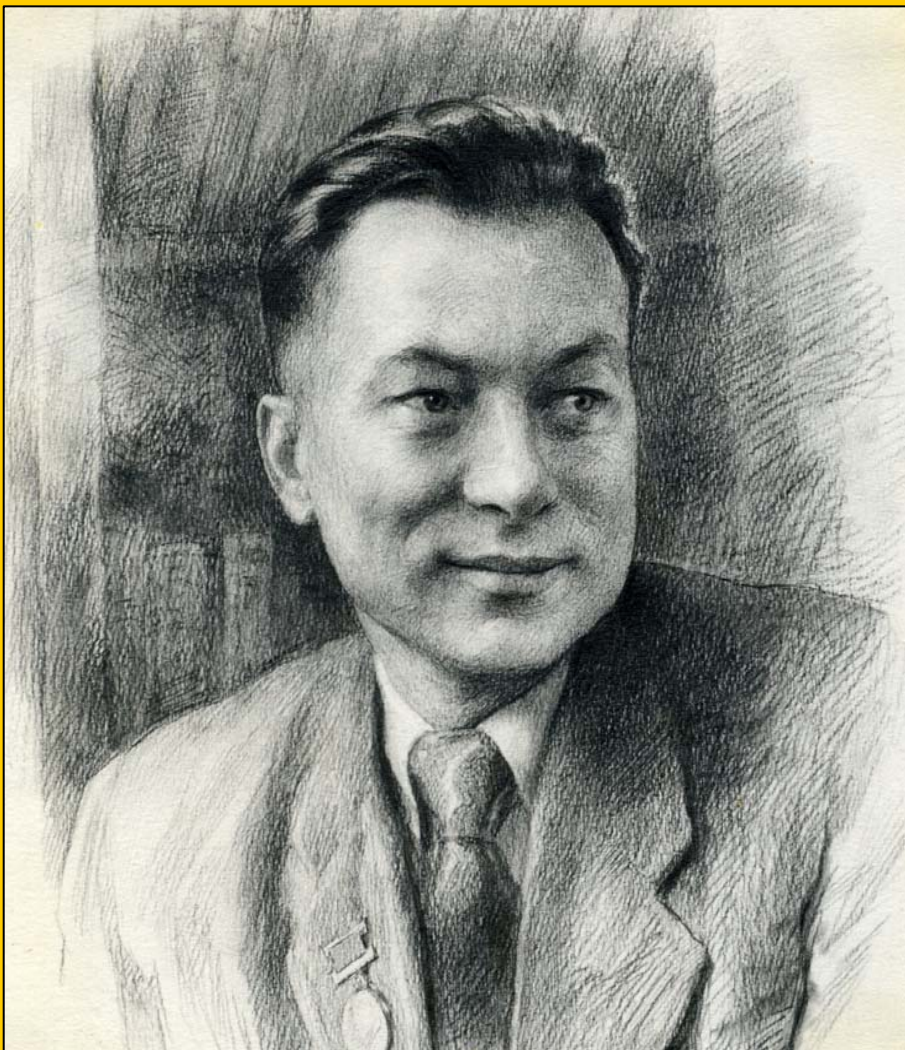
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 3, од. зб. 60, арк. 18



А.Малишко під час промови на мітингу після
визволення Львову. Серпень 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 513, оп. 1,
од. зб. 2799, арк. 1



А.Хорунжий, А.Малишко, А.Кацнельсон (ліворуч-
праворуч). Діюча армія. Відень, травень 1945 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 918, оп. 1, од. зб. 21, арк. 2



Кравченко В. Портрет Малишка А.С.
(Фотокопія малюнка). 1949 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 2, од. зб. 28, арк. 1

Спілка Радянських Письменників України

Київ, вул. Ворошилова, 3, телеф. № 4-87-02

№ _____

„ 6 „ Января 1949 р.

СЛУЖЕБАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА

на писателя МАЛЫШКО Андрея Самойловича

тов. МАЛЫШКО Андрей Самойлович, 1912 года рождения, член ВКП(б) с 1943 г., образование высшее, по национальности украинец. Свою литературную деятельность тов. МАЛЫШКО начал в 1936 г., за это время он выпустил более двадцати сборников стихов, поэм, которыми снискал себе широкую известность, как один из самых молодых и талантливых поэтов Украины.

Тов. МАЛЫШКО является членом Президиума Союза Советских Писателей Украины.

Во время Великой Отечественной войны тов. МАЛЫШКО работал военным корреспондентом фронтовой газеты на 1-м Украинском фронте. Командование высоко оценило его работу, наградив его орденами: "Красное Знамя", "Красная Звезда", "Знак Почета" и медалью "За оборону Сталинграда".

В 1947 г. тов. МАЛЫШКО за поэму "Прометей" была присуждена Сталинская премия.

Тов. МАЛЫШКО принимает активное участие в общественной жизни Союза Советских Писателей Украины, последовательно и твердо отстаивая линию партии в вопросах литературы, живо откликаюсь своими стихами на все значительные события международной и внутренней жизни Советского Союза, руководствуясь в своей творческой работе политикой партии и советского государства.

В настоящее время тов. МАЛЫШКО не работает, занимается творческой работой.

Характеристика выдана для представления в Райвоенкомат г.Киева.



ЗАМ. ОБЩЕСТВЕННОГО СЕКРЕТАРЯ
ПРАВЛЕНИЯ ССПУ

Е. Вавизель
/Е. ВАВИЗЕЛЬ/

ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 3,
од. зб. 66, арк. 1



Довгаль О. Вибрані поезії.
Обкладинка до другого тому
А.Малишка. Ескіз. Пап., акв.,
білила. 1950 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 214, оп.
1, од. зб. 16, арк. 1



Агніт-Следзєвський К. Прометей.
До поеми Малишка А.С. Малюнок. Пап.,
(автолитографія). 1957 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 230, оп. 1,
од. зб. 153, арк. 1



Агніт-Следзєвський К.
„Малишко А.С.". Малюнок. Пап.,
олів., акв., гуаш, туш.
1951 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 230, оп. 1,
од. зб. 99, арк. 1

АВТОБІОГРАФІЯ

А. Малишко Андрей Самойлович, народився в 1912 году 14 ноября в селе Обухове Киевской области УССР.

Отец - сельский сапожник, из крестьян бедняков.

Мать - крестьянка, домашняя хозяйка.

В 1930 г. поступил в семилетнюю школу, которую закончил в 1927 году.

Потом учился в медпрофшколе г.Киева, откуда перевелся в Киевский Институт Народного Образования. В 1932 г. закончил Институт по литературному факультету и был послан на работу в г.Обруч - преподавателем средней школы. Служил в Красной Армии.

Стихи начал писать с 1930 г. Первые произведения печатал в комсомольской печати.

В 1936 году вышла первая книга стихов - "Родина".

До Великой Отечественной войны работал редактором журнала "Молодые Вильнюсик".

На XI, XII и XIII Съездах комсомола Украины набирался членом Пленума ЦК ЛКСМУ.

С первых дней Великой Отечественной войны - на фронте специальным корреспондентом военных газет «Во-Западного, Сталинградского и 1-го Украинского фронте».

За это время написал несколько книг стихов. Среди них книги - "Четыре года", "Битва", "Ярославна", "Лирика", поэма "Прометей" и др.

Награжден орденами "Красного Знамени", "Красной Звезды", Знак Почета и медалями.

За книгу "Лирика" и поэму "Прометей" был удостоен Сталинской премии.

Поездка в 1946 году в США и Канаду в составе делегации украинского народа - дала материал для книги "За синим морем" - посвященной разоблачению англо-американских поджигателей войны.

Совсем Советских Писателей Украины был избран делегатом на Восстановленную Конференцию элиты мира в Москве.

Член ВПЛ/с/ с 1943 года, член Союза Советских Писателей с 1937 года, член Правления и Секретариата ССНУ.

Сейчас работает над новой книгой стихов, посвященной борьбе за мир.

20.11.....1950 г. *А. Малишко*

За Моя Вкраїно!

*Минає ніч, палає схід,
Ковик відомого багряного ранку,
і Українці ~~встають~~ ^{встають} вгору
Взвешують в мимолету з небесах,
Що згоріли арапи, згоріли куди
Минає згодом! ми не раби
і стали квітами першою
Револьюційної доби.*

*Зертнацьких смей, з цархарських місій,
Де вони збиті медіою ^{нових}
На нових ~~мислях~~ ^{знах} на ~~нових~~ ^{нових} ~~спісах~~
Абобави, судба моя, ~~сагобай~~ ^{спісах};
Нехай простинона в рибі
Наді і Сми і Каві ~~Клима~~ ^{Володимир}
і Дмитрові; ~~гали~~ ^{голубі};
Моя Вкраїно ~~Врощай!~~ ^{Врощай!}*

II

*Веди мене до тих ~~днів~~ ^{днів},
Як ~~буде~~ ^{була} ~~вранішня~~ ^{вранішня} ~~за~~ ^{за} ~~година~~,
Що ~~де~~ ^{де} ~~я~~ ~~чашки~~ ~~орю~~, - ~~Губина~~,
У ~~першій~~ ^{першій} ~~класі~~ ^{класі} ~~до~~ ^{до} ~~школи~~ ^{школи} ~~був~~.
і ~~першим~~ ^{першим} ~~літер~~ ^{літер} ~~амним~~ ^{амним} ~~наш~~
Снахне у ~~наш~~ ^{наш} ~~дні~~ ^{дні} ~~поборювати~~
А ~~потім~~ ^{потім} ~~книж~~ ^{книж} ~~мене~~ ^{мене} ~~до~~ ^{до} ~~данин~~
Ми ~~подарув~~ ^{подарув} ~~мемі~~ ^{мемі} ~~дублар~~
Що ~~зветься~~ ^{зветься} "Советки." ^{Зведи,}
А ~~закарбу~~ ^{закарбу} ~~ти~~ ^{ти} ~~слог~~
і ~~класе~~ ^{класе} і ~~нашту~~ ^{нашту} ~~у~~ ~~горниці~~
і ~~наших~~ ^{наших} ~~і~~ ~~наших~~ ^{наших} ~~зашити~~ ^{зашити} ~~наш~~*

Малишко А. „Моя Вкраїно!”

(„Минає ніч, палає схід ...”). Вірш. Чорновий автограф. 20-23 грудня 1957 р. Копія ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 1, од. зб. 152, арк. 1



А.Малишко з дружиною, поетесою
Любов'ю Забаштою. 1959 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 517, оп. 2,
од. зб. 691, арк. 7

Д У Б

Моїй Любові присвячую

Дуб гіллястий у широких гаї
Проти бурі став, і вже його
Літ за двіста било і крушило
З ливнями, снігами, завірюхою.
Тільки він стояв... І навіть листя
Мідне, некрасиве і жорстке,
Зберігав до літа через зиму,
Щоби інших листям тим укрити.

І так скупю цвів посеред літа,
Переждавши доки переквітнуть
Клени і берези білокорі,
Яворина в тихому узліссі
І тополі в темному лужку.
І ховав свій скромний цвіт під лист
Жовту суцвіт'я ту непоказну,
Із якої жолудь виростає,
Що могутнім дубом задзвенить.

А коли прийшла найтяжча буря
І його ударила під корінь,
Він не впавав, він тільки захитався
І від горя задзвенів, як дзвін.

І тоді та буря, зла розлука,
Вдарила його у самі у шпелі дуб"яні
І відбила половину тіла.
І він в смерті захитався,
І коли він падав на траву,
Як танкіст стої, чи піхотинець,
Так старавсь нікого не вцепити,
Ані деревця, ні помельця,
Ані травки, ні роси малої,
Ні звірини, ні тії людчини.
Так стояв розчахнутий сто літ,
Як півтіла людського буває.

А за ним берізка поросла,
Та, що гіллям дуба прикривалась,
І тепер шуміла на зорі,
Плакала йому на бідне серце,
Як тоді він вберіг її від бурі.

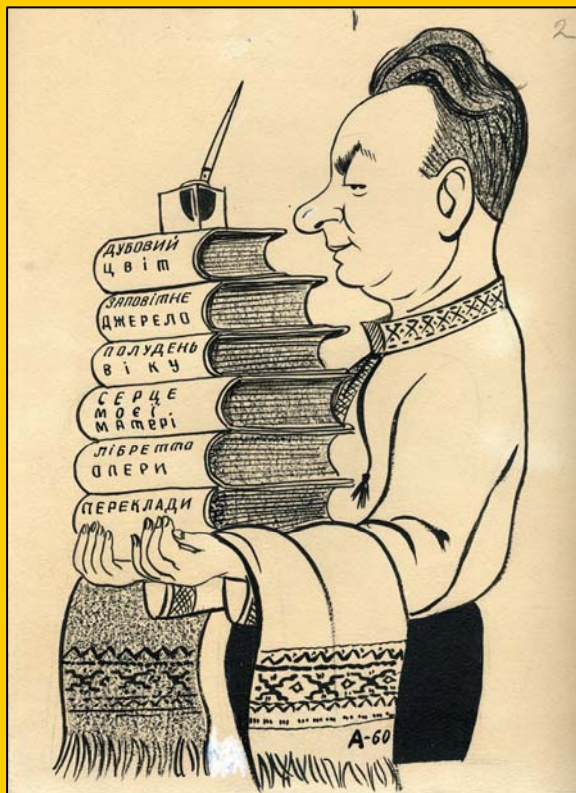
Так стоять і досі при дорозі
В лісі, за Дніпровською сагою,
Тяжко ранений могутній дуб
Та берізка рідна біля нього.
Еже не чув ^{Дуже!} як підійшли
Люди до розчахнутого тіла,
Й місце, де він ріс, благословили,
Лиш за те, що він стояв у бурі,
Наче воїн у важкім бою,
Тільки б інших грудьми захистити!

Малишко А. „Дуб” („Дуб гіллястий у широких
гаї ...”). Вірш з присвятою Любові (Забашті).
Авторизований машинопис з правкою.
1958 р. Копія

ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 1, од. зб. 170, арк. 1-2



Під час відпочинку у Плютах. 1958 р. Копії
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 4, од. зб. 189, арк. 1;
ф. 435, оп. 3, од. зб. 17, арк. 9, 11;
ф. 517, оп. 2, од. зб. 691, арк. 4



Худ. А.Арутюнянц



Дзвінкий Малишко в дружнім колі
Стоїть з Платоном-співаком:
Їх пов'язала творча доля
Одним українським рушником.

Худ. Г.Плоткін



Худ. П.Басанець, Р.Матусевич

Дружні шаржі на А.Малишка, П.Майбороду,
членів СПРУ. 1960-і рр. Копії
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 3, од. зб. 100,
арк. 2, 3, 4



На конференції, присвяченій творчості А.Малишка.
Одеса. Б/д. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 878, оп. 1, од. зб. 346, арк. 47



Святкування 50-річного ювілею
А.Малишка. 1962 р. Копії
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 3,
од. зб. 98, арк. 5, 10

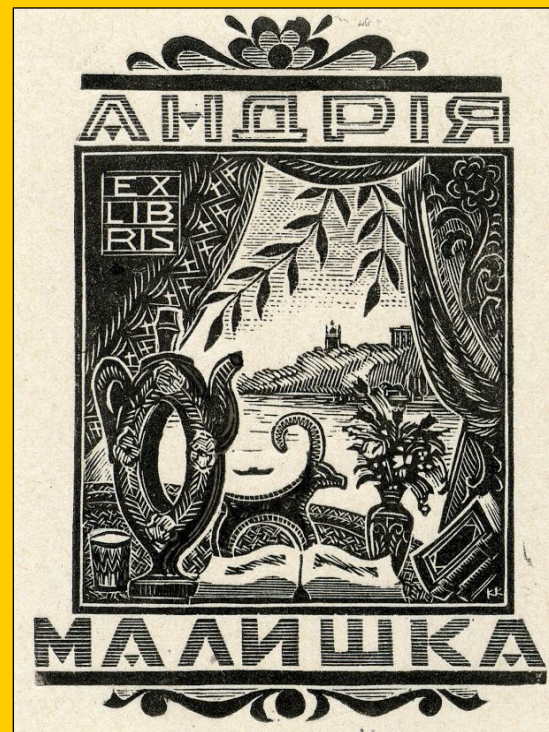
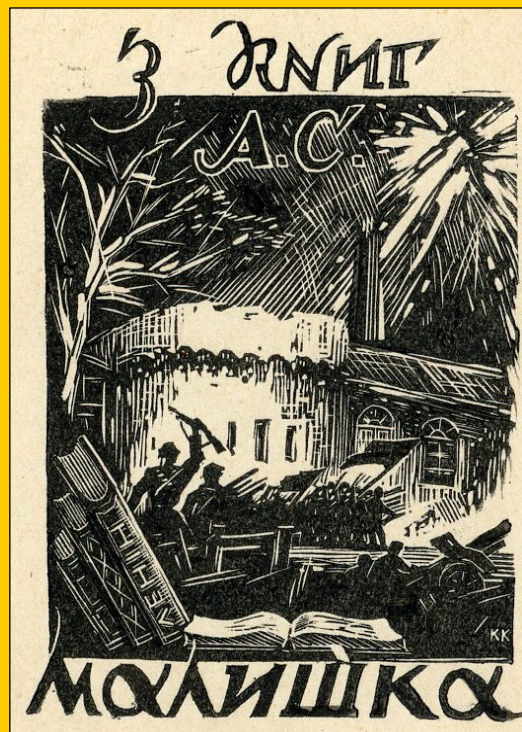
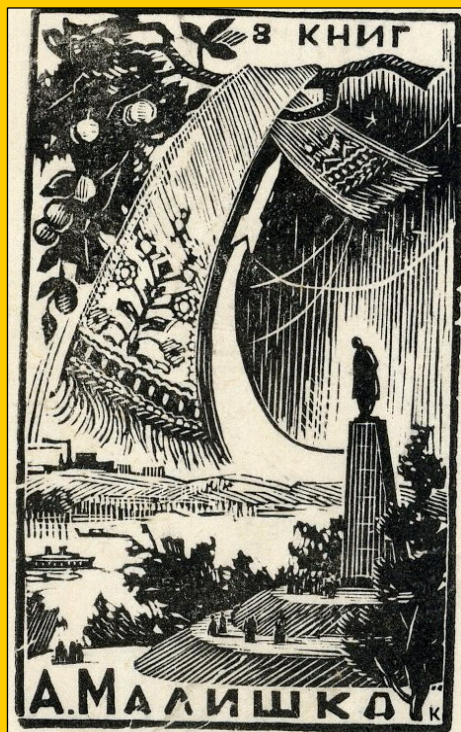




Караффа-Корбут С. Ілюстрації до поеми А.Малишка «Прометей». Гравюра. Папір, туш. (1967). Копії ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 2, од. зб. 36, арк. 1; оп. 3, од. зб. 101, арк. 3



Якубич В. Обкладинка та ілюстрація до книги А.Малишка „Прометей”. Пап., олівець. 1966 р. Копія ЦДАМЛМ України, ф. 908, оп. 1, од. зб. 7, арк. 1; од. зб. 8, арк. 1



(Автори невідомі). Екслібриси А.Малишка. 1960-і рр. Копії
ЦДАМЛМ України, ф. 22, оп. 4, од. зб. 195, арк. 2;
ф. 517, оп. 2, од. зб. 718, арк. 2;
ф. 1138, оп. 1, од. зб. 197, арк.

АНДРІЙ САМІЙЛОВИЧ МАЛИШКО

Поет Андрій Малишко. Гірше болем позитявся серце всіх
радянських людей од цієї тяжкої звістки. Перостало битися
вспоми́нне серце прогресного поета-грома, поета-півнара, поета
грубого, пауча" але слово этого чотари доантиліта роздумова-
лося на просторах великої нашої Вітчизни, шло в долі з радни-
ськими воїнами, вело на подвиги трудові, вчало високої любові
до рідної землі, до рідного народу.

Андрій Самілонович Малишко народився в м.Обухові Київської
області в 1912 році. Вчився був влітній солдани, згодом майбут-
ній поет спізнав цілу гамму хліба, цілу працюватиме думки.
Величаво співачіку в рідному селі, вчався у медичному техніку-
мі, на літературному факультеті Київського Інституту народної
освіти. По закінченні Інституту вчителював у м.Обухові, а в
1934-1935 рр. служив у Радянській Армії. Після військової
служби працює в газеті: "Комсомолец України", а згодом - у
"Літературній газеті" та журналі "Молодий більшовик".

Перші друковані твори поета побачили світ у журналі
"Молодий більшовик" 1930 року. До війни вийшло вісім збірок
його поезії.

В роки Великої Вітчизняної війни Андрій Малишко - в редак-
ції Радянської Армії. Він працює відповідним кореспондентом у фрон-
тових газетах "Красная Армия", "За честь Ватківщини", в газеті
"За Радянську Україну" і подорожує друкується в централь-
ній пресі, російських та українських журналах, видає цілий
ряд збірок поезії. Він пише вірші, статті, нариси, бойові
лістинки, його пристрасно слово надихало радянських воїнів на
перемогу над фашизмом.

Після війни Малишко працював головним редактором журналу
"Дніпро", заступником голови правління Спілки письменників
України, був членом Правління Спілки письменників СРСР та
правління Спілки письменників України, до останніх днів був
головним Госупдінформознаго правління АН.

Високий діяч, Андрій Самілонович Малишко
Верховної Ради УРСР 5-го і 6-го скликання.
Обдарування, рідкісної працьовитості, Андрій
взяв себе понад сорок поетичних книг, поема
в радянській літературі. Його вірші в поемні
збірки світу, його вірші співаються всім на-
ми і відданим силком якого поет живався до се-
го життя.

рад високо оцінка громадську і творчу діяль-
ність, нагородили його двома орденами Леніна,
Прапора, двома орденами Трудового Червоного
Червоної Вітри та "Знак Пошани".

омітетом", книжки "За сині моря" та "Дорога
ві в 1946, 1950 та 1969 рр. прибувало Держ-
за книгу віршів "Нахудель вітру" - Державну
"Бібліотека".

ратури цього поет глибоко народний, поет
, поет, на патріотичних творах якого нако-
ратина героїчної радянської молоді, схильно-
дженів мовою не тільки українською, а й
цїєю, мовами багатьох народів світу.

Не забувайте ніколи в народі пам'яті ім'я Андрія
Малишка. Пам'ятайте про нього, про великого співака нашої сучас-
ності, співака дружби народів, історичних подвигів країни со-
ціалізму, співака патріотизму і революційності завжди за-
каяться в наших серцях. Його пісенні книги завжди будуть з
нами, втілюють на труд, на подвиг, на любов, у світле майбуття.

Правління Спілки письменників СРСР
Правління Спілки письменників України
Правління Київської організації СМУ
Міністерство культури УРСР
Комітет по пресі при Раді Міністрів УРСР
Правління Спілки композиторів України

**Андрій Самілолович Малишко.
Некролог. 1970 р. Копії
ЦДАМЛМ України, ф. 590, оп. 1,
од. зб. 758, арк. 46, 47**



**Надгробок на могилі поета на
Байковому цвинтарі**

Тамтесі А.С.Малишка

Як не так, що Андрія немає? —
Ми старіше з ним, і не раз,
Але чим у мене не стримав
ні угада, ні дальш об'їз.
Як не так, що немає Андрія? —
Адже навіть як не чужа,
Де не слівця нікого не чує,
І не трапило бучало з'яв.
У — миття, що Тришак іваре,
Підсвіт, а ніх — міне,
На одній силі "і" — мене доє,
А на другій воєні — мов доє,
Пас Вармарту вчирою ержине,
Будує, і неже, і міа...
Кіде і версія ще неперекла,
А Ковбукане — миття нелія.

Муратов І. «Пам'яті
А.С.Малишка». Вірш.
Автограф. Б/д. Копія
ЦДАМЛМ України, ф 148,
оп. 2, од. зб. 10, арк. 43

РИСИ НЕЗАБУТНЬОГО ОБЛИЧЧЯ

Вперше я малювала Андрія Малишка в грозові дні 1942 року...
Це було в Саратові. На малюнку поет у грубій, товстій броні, шинелі, сам
по-шанцюму тендітний. Поряд записано в альбомі уривок його вірша:

Де сачало: розстріляні і війна,
Просьте хліба дитята малі.
І лежить, наче скарб найсвітліший,
Одволований округ землі.

Потім довелося мені малювати його переможного 1944 року...
Це був ІУ пленум Спілки письменників України. До Києва з Італії
вперше письменники-фронтовики і ті, що повернулися з евакуації.
Розгачаюх з них я тоді замалювала в свій альбом, але найбільш при-
важувало мене емоційне обличчя Малишка. І я зробила тоді три заря-
совки: на одній він усміхнений, на другій засмучений, на третій замис-
лений... Тоді поет був ще у військовій формі — в гімнастерці з
погонами.

Письменники даувались: "На всіх трьох малюнках Малишко схожий
але це ж три різні Андрія... Чому так?" "То все не од мене, а од
самого Малишка" — відповідала я всім. Справді, можна було й далі
без кінця змальовувати Малишкови різні, своєрідно виразні настрої
і все одно це буде тільки Андрій Малишко, біля нікого...

Такий він і в своїх поезіях — різнобарвний, багатотонісний,
але з власною ліричною палітрою.

Не знав, як писати йому, легко чи важко, та коли він приходив
до нас веселий, ми з Миколою знали, скаже зараз: "Оце віршика напи-
сав, хочете, прочитаю!" Або: "Оце переклав цим віршів..."

В Андрія Малишка була давня дружба з Миколою Черметом і він
часто заходив до нашої хати. Щоразу коли Андрій Самійлович пересту-
рив...

Відомо, коли вперше
"Рідна мати моя", в народ
газети зчинили лемент,
щоб схитнути за океанськ
Батьківщину.

Тепер ось лежить перед мене ізоляційний аркуш паперу з тами
стандартними запитаннями, і слід було б відповісти на них —
сказати про останні твори поета, записати останній день його
жання, але рука не здійснюється це зробити.

А коли вже й записувати, то я записала б так: поет/України
Андрія Малишко — вічно живий в своїй народній, наймилішій поезії...

Віра Єніна ВІРА ЄНІНА

Віра Єніна. „Риси незабутнього обличчя”. Нарис
про Малишка А.С. Машинопис, друк.
17 листопада 1972 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 37, оп. 1, од. зб. 46, арк. 1

МУЗ. Г. МАЙБОРОДА
сл. Д. ПАВЛИЧКА


РЕКВІЄМ
(пам'яті А. Малишка)

Душе повільно

Майборода Г. «Реквієм (Пам'яті А.Малишка)».
Сл. Д.Павличка. Автограф. (1970). Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 200, оп. 1, од. зб. 17, арк. 1

*Друзі ідуть полками,
і я серед них сурмач.*

Андрій Малишко.



ЦЕНТРАЛЬНИЙ
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ-МУЗЕЙ
ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

м. Київ, вул. Володимирська, 22-а тел. 29-44-81

**МЕМОРІАЛЬНИЙ КАБІНЕТ
ТА ДОКУМЕНТАЛЬНО-КНИЖКОВА ВИСТАВКА,
ПРИСВЯЧЕНА 70-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВИДАТНОГО УКРАЇНСЬКОГО
РАДЯНСЬКОГО
ПИСЬМЕННИКА
АНДРІЯ САМІЙЛОВИЧА
МАЛИШКА**

МАЛИШКА

АРХІВ-МУЗЕЙ ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ, КРІМ СУБОТИ ТА НЕДІЛІ з 9 до 17 год.
Вхід вільний

ШАНОВНИЙ ТОВАРИШУ!

Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва УРСР запрошує Вас на відкриття меморіального кабінету та документально-книжкової виставки, присвяченої 70-річчю з дня народження видатного українського радянського письменника.

**АНДРІЯ САМІЙЛОВИЧА
МАЛИШКА
(1912 — 1970 р р.)**

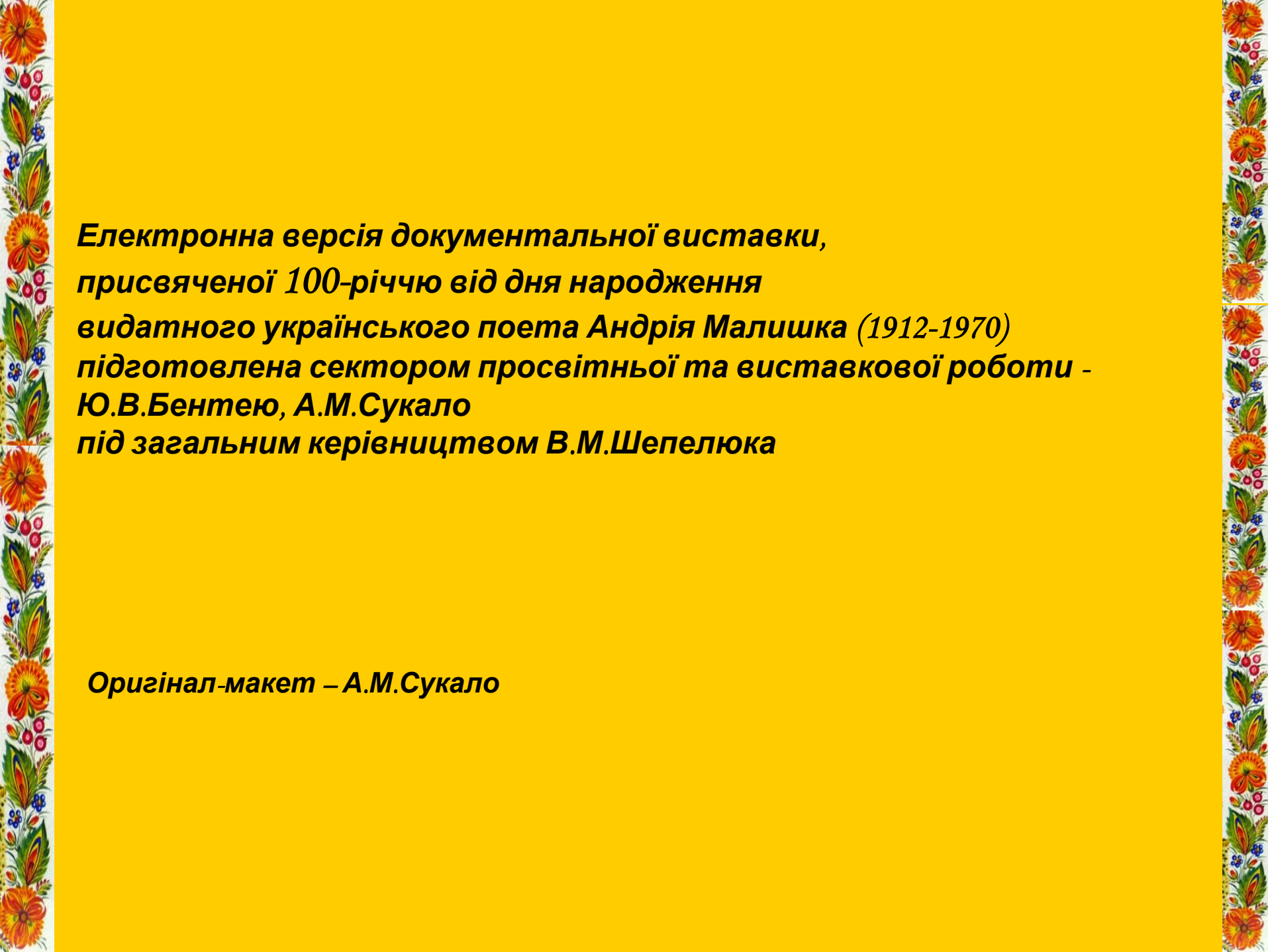
Відкриття меморіального кабінету і виставки відбудеться 19 листопада 1982 р. о 17 год.

Адреса архіву-музею: м. Київ,
вул. Володимирська, 22-А
Тел. 29-44-81.

Афіша та запрошення на відкриття меморіального кабінету та документально-книжкової виставки з нагоди 70-річчя письменника А.Малишка. 1982 р. Копія ЦДАМЛМ України, ф. 673, оп. 1, од. зб. 616, арк. 16-17, 18

**Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.
Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.
Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов...**

Андрій Даринський



**Електронна версія документальної виставки,
присвяченої 100-річчю від дня народження
видатного українського поета Андрія Малишка (1912-1970)
підготовлена сектором просвітньої та виставкової роботи -
Ю.В.Бентею, А.М.Сукало
під загальним керівництвом В.М.Шепелюка**

Оригінал-макет – А.М.Сукало